

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Balvzii Miscellaneorum Liber ... Hoc est,
Collectio Veterum monumentorum, quæ hactenus
latuerant in varijs codicibus ac bibliothecis**

Baluze, Etienne

Parisiis, 1678

Acta electionis Conradi IV. Regis Romanorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14688

ti, ad annos etiam alicujus cognitionis adducti, quos nec minùs gustatus amor paternæ dulcedinis nuper fecit audaces, dum nos in folio suo, ut toti regno Siciliae usque ad reditum suum de Italicis partibus de consiliariorum disponamus consilio, gloriosè reliquit, præsentibus vobis nostræ salutationis apices destinamus, & frequentius destinabimus in futurum, quotiens & rerum qualitas exiget, & se nobis opportunitas ingeret nuntiorum.

ACTA ELECTIONIS
CONRADI IV.
REGIS ROMANORVM.

*Electio novi Imperatoris facta per Principes
Alamanie.*

An. 1233. ex
Cuspiano. vel
1234. ex Pio-
lem. Lucensi.
Vide God-
frid. S. Pan-
tal. ad ann.
1236.

EXPECTATIO gentium Iesus Christus, quem mittendum sacra prophetarum oracula prædixerunt, auferens sceptrum de Iuda, & ligans ad vineam pullum suum, hoc est ad novæ plantationis Ecclesiam Romanum imperium alligans, in ipsius clypeo tutelam nostræ fidei positam manifestissimè prælagivit. Probat hoc clariùs sequentium rerum eventus, interpretis cujuslibet, & probatio certa prælagij, dum nedum imperio patiente naufragium, sed nutante solummodo, spumosis incursums procellarum, interdum hæresum gramina, quæ materialis imperij ferta non refecant, in demolitionem vineæ Domini Sabaoth perniciosè succrescunt. Dum inexcusabilis itaque negligentiae vitio manifestè convincitur qui tam nobile fidei fulcimentum qua-

libet hominis provisione non adjuvat, sed conquati patitur, quasi fidem non diligit, qui fidei negligit armaturam. Nec tamen hoc ad quorumque fidelium culpam aut notam justè reducitur, sed illorum potissimè negligentiam condemnat ad quos divina sententia seu more majorum vis & auctoritas provisionis hujusmodi pertinere noscuntur. Nam quamquam in urbis initijs, post memorabile Trojanorum exitium & deletam tam inclitam civitatem, caput illius novæ congregationis Patras summi Regis potestas & imperialis creationis suffragium resideret, ex successivis tamen & continuis incrementis imperij postmodum calescente virtute, tantæ fortunæ fastigium apud unicam civitatem, licet præ ceteris * regionem, non potuit contineri; sed postquam etiam remotissimos terminos quadam gyrovaga peragracione lustravit, tandem apud Germaniæ Principes non minùs probabili quàm necessaria ratione permansit, ut ab illis origo prodiret imperij per quos ejusdem utilitas & defensio procuratur. Cum igitur nos .. & .. qui circa hoc Romani senatus locum accepimus, qui patres & imperij lumina reputamur, coram tremendo iudice de curatantæ villicationis oporteat reddere rationem, nobiscum sollicita meditatione pensantes quòd tantum negotium non tam fortis iudicio quàm industria provisionis indigeat, illud etiam diligentius attendentes, quòd post unius regnantis occasum, interstitium temporis inter prædecessoris obitum & plenum dominium successoris, quod interregnum veteres appellabant, grande posset imperio, sed & catholicæ fidei maximum afferre discrimen, prævenire salubriùs tempus eligimus quàm dispendium temporis expectare. Nam licet per vires, industriam, & labores excellentissimi Domini nostri Frederici &c. cujus vitam & imperium cupimus,

* f. digniorum

satis ad præsens imperio sit provisum, quia tamen præminentia dignitatis longioris vitæ beneficium Regibus non concedit, præsentis vitæ lubricum meritò formidantes, ipso vivente salubriter & regnante feliciter, de successoris nobis electione prævidimus, ne per ejus interitum justitia diminutionem status pateretur, imperium & tranquillitas interiret. Et cùm de substituenda persona diligenti meditatione nobiscum & sollicitè pensaremus, præteritorum cauta provisio salubre consilium præbuit in futuris. Considerationibus etenim nostris occurrat qualiter divi Cæsares progenitores Imperatoris ejusdem, qui longis retro temporibus imperio præfuerunt, non solùm ut domini justitiæ solum inclitè tenuerunt, sed tanquam patres imperii, paternæ dilectionis zelum ad omnes & singulos habuerunt, qualiter nec personarum periculis nec rerum parcendo dispendijs, & plerunque per dubia bellorum discrimina, imperii nostri fines in citramarinis & transmarinis partibus perduxerunt. Propter quod parentum laboribus fraudari filios nostri noluerunt majores. Nos ipsorum vestigijs laudabiliter inhærentes, præsentem Imperatorem, quem in exaltationem Romani nominis & dignitatis augustæ prædecessorum suorum verum successorem agnoscimus & filium experimur, in sobole sua simili retributione decrevimus honorare; & ut dum filium ejus ex nunc in futurum Imperatorem nostrum post ejus mortem assumimus, justè pro imperio pater hæctenus laborasse se gaudeat, laborèque libentiùs amodo, velut laborum suorum fructus non relicturus extraneo, sed ex communi voto parentum filio paraturus. Sicque nos, inspirante nobis tam salubre consilium gratia summi Regis, ad vocationem & preces ejusdem Domini nostri Imperatoris apud locum unanimiter vota nostra contulimus in Cor-

radum antedicti Domini Imperatoris filium, regni Hierosolymitani legitimum successorem, eligentes ipsum ibidem in Romanorum Regem & in futurum Imperatorem nostrum post obitum patris habendum, ac etiam debita eidem fide data præstantes ad illud obtinendum imperii diadema, & sibi, prout de jure tenemur, consilium & auxilium impendimus. Et licet Henricum primogenitum suum primum nobis in Regem simili provisione duxerimus eligendum, quia tamen cum in honore esset non intellexit, sed ab aquilone sedem sibi constituens contra patrem, loco tanti regiminis se monstravit indignum, iusto patris iudicio & ejus ultronea voluntate, quam sibi conscientia propriæ transgressionis ingressit, ab eodem Henrico soluti præstito juramento quod de electione sua similiter feceramus, Henrico Corradum, velut David Sauli, sancta deliberatione providimus subrogandum.

MANFREDI SICVLII EPISTOLÆ
duæ de morte Frederici II. Imperatoris ad Conradum IV. Regem Romanorum,

Regi Conrado Manfredus per Nicolaum de Rocca, de morte Frederici Imperatoris.

TVRBINIS calicem, quem nuper de patris Ann. 1150.
& domini nostri casu non minus mentis quam oculorum infusione transumpimus, vellemus libenter à poculis vestris excipere, velut qui mensam vestram gratis concupimus dulcorare delicijs, & præcordia vestra placidis anxiamur gratificare pulmentis. Sed ut dolor quem exinde gustare vos